

Una cobla esporògena

Nou repertori de la Cobla Catalana dels Sons Essencials a punt de sortir del forn

Marcel Casellas i la **Cobla Catalana dels Sons Essencials** estan preparant un nou disc que es titularà *L'Aloja. Nit esporògena*. Els temes volen potenciar l'essència d'una formació que combina ritmes ètnics, mediterranis i jazz-stics amb la tècnica tradicional dels instruments de cobla.

Cobla Catalana dels Sons Essencials. Foto: Arxiu Enderrock / Sons

'Exaltats pel nou i enamorats pel vell', els músics de la **Cobla Catalana dels Sons Essencials** (<http://www.marcelcasellas.cat/cobla-catalana-dels-sons-essencials>) han entrat als estudis AURHA per enregistrar el seu tercer disc amb Mauri Tonelli de tècnic. Aquest 2016 vénen acompanyats d'una vintena de personatges de la mitologia catalana, com les dones d'aigua, els follets, les fades, els minairons i l'home del sac. *Aloja* és una manera d'anomenar la dona d'aigua, element mitològic que donarà nom a la 'rumba passejada' on apareixen i al disc que tenen previst que surti a la llum el proper mes de març.

Marcel Casellas (<http://www.marcelcasellas.cat/>), membre i director artístic de la **CCSE**, ha volgut seguir la línia encetada a les precedents produccions del projecte, *Cobla Catalana dels Sons Essencials* (autoeditat, 2012) i *Terra d'espores* (Picap, 2014), i ha compost les sis cançons i quatre peces instrumentals del disc sobre la base genèrica de la rumba, el contrapàs, la jota, el ball pla i altres gèneres que deriven d'aquests. Els nous temes, confirmen, aprofundeixen i consoliden el repertori esporògen que ha anat engendrant la formació: "És música de creació actual que, per la forma, el ritme i la melodia, fa o permet ballar els gèneres més singulars dels Països Catalans", afirma **Marcel Casellas**.

El gènere de la jota s'emparenta amb ritmes que es posaran de manifest en dos dels temes del

disc: "Seguidilles vingueren", amb la col·laboració d'**Eliseo Parra**, i el fandango "Encara tinc temps per fer tard", on probablement participarà un emergent cantant de flamenc en català. La improvisació en forma de solos és constant en quasi tots els temes. Un és "El cep", una sardana balladora que conté uns espais reservats a la improvisació.

L'*aloja* pot ser considerat un model de *world music* de la terra. El flabiol de **Joan Moliner**, la tenora de **Toni Rocosa**, el tible de **Jordi Campos**, la trompeta d'**Ivó Oller** i el fiscorn de **Pep Moliner** combinen la tímbrica de la cobla amb la veu d'**Heura Gaya** i una secció rítmica que confereix sonoritats mediterrànies i jazzístiques als temes, formada per **Alfons Rojo** (guitarra), **Marcel Casellas** (contrabaix), **Xarli Olivé** (bateria) i **Pere Olivé** (percussions). "Ara arriba la cobla" és la rumba que obre el disc, i reivindica la presència de la percussió a la cobla convencional.